

פרק ה

(א) והתנבי חגי נביא וזכריה בר עדוא נביאיא על יהודיא די ביהוד ובירושלם בשם אלה ישראל עליהון :

(ב) באדון קמו זרבבל בר שאלתיאל וישוע בר יוצדק ושריו למבנא בית אלהא די בירושלם ועמהון נביאיא די אלהא
מסעדין להון :

ושריו- התיר.

מסעדין - עוזרים.

(ג) בה זמנא אתה עליהון תתני פחת עבר נהרה ושתר בוזני וכנותהון וכן אמרין להם מן שם לכם טעם ביתא דנה
לבנא ואשרנא דנה לשכללה :

וכנותהון - והנלוים עליהם.

ואשרנא - וקירותיו.

לשכללה - לייסד.

(ד) אדון כנמא אמרנא להם מן אנון שמהת גבריא די דנה בנינא בנין :

(ה) ועין אלההם הות על שבי יהודיא ולא בטלו המו עד טעמא לדריוש יהד ואדון יתיבון נשתונא על דנה :
נשתונא - מכתב.

(ו) פרשגן אגרתיא די שלח תתני פחת עבר נהרה ושתר בוזני וכנותה אפרסקיא די בעבר נהרה על דריוש מלכא :
פרשגן - תוכן.

אפרסקיא -

(ז) פתגמא שלחו עלוהי וכדנה כתיב בגוה לדריוש מלכא שלמא כלא :

(ח) ידיע להוא למלכא די אזלנא ליהוד מדינתא לבית אלהא רבא והוא מתבנא אבן גלל ואע מתשם בכתליא
ועבדתא דן אספרנא מתעבדא ומצלח בידהם :

אבן גלל - אבן גדולה שיש צורך לגלגל.

אע - עץ.

אספרנא - במהירות, חיפזון.

(ט) אדון שאלנא לשביא אלך כנמא אמרנא להם מן שם לכם טעם ביתא דנה למבנייה ואשרנא דנה לשכללה :

(י) ואף שמהתהם שאלנא להם להודעותך די נכתב שם גבריא די בראשיהם :

(יא) וכנמא פתגמא התיבונא לממר אנחנא המו עבדוהי די אלה שמיא וארעא ובניו ביתא די הוה בנה מסדמת דנה
שניו שגיאון ומלך לישראל רב בניה ושכללה :

שגיאן - רבים.

(יב) להן מן די הרגזו אבהתנא לאלה שמיא יחב המו ביד נבוכדנצר מלך בבל פסדאה ובייתה דנה סתרה ועמה הגלי לבבל:

(יג) ברם בשנת חדה לכורש מלכא די בבל כורש מלכא שם טעם בית אלהא דנה לבנא:

(יד) ואף מאנא די בית אלהא די דהבה וכספא די נבוכדנצר הנפק מן היכלא די בירושלם וחיבל המו להיכלא די בבל הנפק המו כורש מלכא מן היכלא די בבל ויהיבו לששפצר שמה די פחה שמה:

מאנא - כלים.

(טו) ואמר לה אל מאנא שא אזל אחת המו בהיכלא די בירושלם ובית אלהא יתבנא על אתרה:

שא - הרם.

(טז) אדנו ששפצר דך אתא יחב אשיא די בית אלהא די בירושלם ומן אדנו ועד כען מתבנא ולא שלם:

אשיא -

(יז) וכען הן על מלכא טב יתבקר בבית גנזא די מלכא תמה די בבבל הן איתי די מן כורש מלכא שים טעם למבנא בית אלהא דך בירושלם ורעות מלכא על דנה ישלח עלינא:

פרקו

(א) באדנו דרינש מלכא שם טעם ובקרו בבית ספריא די גנזא מהחתינ תמה בבבל: מהחתינ - מורדים.

(ב) והשתכח באחמתא בבירתא די במדי מדינתא מגלה חדה וכן כתיב בגוה דכרונה: באחמתא-

(ג) בשנת חדה לכורש מלכא כורש מלכא שם טעם בית אלהא בירושלם ביתא יתבנא אתר די דבחין דבחין ואשוהי מסובליו רומה אמין שתין פתנה אמין שתין:

(ד) נדבכין די אבו גלל תלתא ונדבך די אע חדת ונפקתא מן בית מלכא ותתיהב:

(ה) ואף מאנא די בית אלהא די דהבה וכספא די נבוכדנצר הנפק מן היכלא די בירושלם וחיבל לבבל יתניבון ויהך להיכלא די בירושלם לאתרה ותחת בבית אלהא:

(ו) כען יתני פחת עבר נהרה שתר בוזני וכנותהון אפרסכיא די בעבר נהרה רחיקין הוו מן תמה:

(ז) שבקו לעבידת בית אלהא דך פחת יהודיא ולשבי יהודיא בית אלהא דך יבנון על אתרה:

(ח) ומני שים טעם למא די תעבדון עם שבי יהודיא אלך למבנא בית אלהא דך ומנכסי מלכא די מדת עבר נהרה אספרנא נפקתא תהוא מתיקבא לגבריא אלך די לא לבטלא :

(ט) ומה חשון ובני תורין ודכרין ואמרין לעלון לאלה שמיא חנטין מלח חמר ומשח כמאמר כהניא די בירושלם להוא מתיקב להם יום ביום די לא שלו :

חשון -

חנטין -

(י) די להון מהקרבין נחוחין לאלה שמיא ומצלון לחיי מלכא ובנוהי :

(יא) ומני שים טעם די כל אנש די יהשנא פתגמא דנה יתנסח אע מן ביתה וזקיף יתמחא עליה וביתה נולו יתעבד על דנה :

יתנסח - יעקר.

(יב) ואלהא די שכן שמה תמה ימגר כל מלך ועם די ישלח ידה להשניגה לחבלה בית אלהא דך די בירושלם אנה דריוש שמת טעם אספרנא יתעבד :

ימגר -

(יג) אדיו תתני פחת עבר נהרה שתר בוזני ויכנותהון לקבל די שלח דריוש מלכא כנמא אספרנא עבדו :

(יד) ושבי יהודיא בנין ומצלחין בנבואת חגי נביא וזכריה בר עדוא ובנו ושכללו מן טעם אלה ישראל ומטעם כורש ודריוש וארתחששתא מלך פרס :

(טו) ושיציא ביתה דנה עד יום תלתה לירח אדר די היא שנת שת למלכות דריוש מלכא :

ושיציא -

(טז) ועבדו בני ישראל כהניא ולגיא ושאר בני גלותא חנכת בית אלהא דנה בחדנה :

(יז) והקרבו לחנכת בית אלהא דנה תורין מאה דכרין מאתון אמרין ארבע מאה וצפירי עזין לחטאה על כל ישראל תרי עשר למנין שבטי ישראל :